

Anonimizált változat

Fordítás

C-76/24 – 1

C-76/24. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2024. február 1.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesgerichtshof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. január 23.

Alperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

Tradeinn Retail Services S. L.

Felperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:

PH

Hiteles leirat

**BUNDESGERICHTSHOF (SZÖVETSÉGI LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG,
NÉMETORSZÁG)**

VÉGZÉS

[omissis]

Kihirdetve:
2024. január 23-án
[omissis]

a

Tradeinn Retail Services S. L., [omissis] Celra (Girona), Spanyolország,

alperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél,

[omissis]

és

PH, [omissis] Schierling,

felperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél,

[omissis]

között folyamatban lévő jogvitában

A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) első polgári tanácsa a 2023. augusztus 31-i tárgyalás alapján [omissis]

a következőképpen határozott:

- I. Az eljárást felfüggeszti.
- II. Előzetes döntéshozatal céljából a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 336., 2015. 12. 23., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 71., 325. o.; HL 2016. L 110., 5. o.) 10. cikke (3) bekezdése b) pontjának értelmezésére vonatkozó következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:
 - 1) Megtiltathatja-e egy nemzeti védjegy jogosultja az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján, hogy egy személy külföldön az oltalom szerinti országban történő eladásra való felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából tartson raktáron, illetve birtokban védjegybitorlást megvalósító árut?
 - 2) Az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett „raktáron, illetve birtokban tartás” fogalma szempontjából a védjegybitorlást megvalósító áruhoz való tényleges hozzáférés lehetősége-e a meghatározó, vagy elegendő az azon személyre való ráhatás lehetősége, aki ténylegesen hozzáfér az említett áruhoz?

Indokolás:

- 1 A. A felperes a Deutsches Patent- und Markenamt-nál (német szabadalmi és védjegy hivatal, Németország) többek között „búvárkészülékek, búvárruhák, búvárkésztyűk, búvármaszkok és búvár-légzőkészülékek” tekintetében lajstromozott

2

30426551. sz.

és 30426550. sz.

szó- és ábrás védjegyek jogosultja.

- 2 A Spanyolországban székhellyel rendelkező alperes a felperes védjegyeinek felhasználásával búvárfelszerelést reklámozott, illetve kínált fel eladásra az általa működtetett www.scubastore.com internetes oldalon, valamint a www.amazon.de értékesítési platformon. Ennek során részben a felperes védjegyeit hordozó árukat ábrázoló termékfotókat használt fel.
- 3 A www.amazon.de értékesítési platformon az alperes többek között súlyzsebet reklámozott a felperes védjegyei alatt, amelyet a felperes 2019. június 8-án megvásárolt egy próbavásárlás keretében. A felperes védjegyei sem a csomagoláson, sem a leszállított súlyzseben nem voltak feltüntetve.
- 4 A 2020. szeptember 15-i eredménytelen felszólítást követően a felperes azt kérte, hogy az alperest bizonyos kényszerintézkedések terhe mellett kötelezzék az attól való tartózkodásra, hogy

a Németországi Szövetségi Köztársaságban gazdasági tevékenység körében a szóban forgó megjelöléseket (a felperes 30426551. sz. és/vagy 30426550. sz. német szó- és ábrás védjegyeit) a védjegyjogosult engedélye nélkül búvárfelszereléshez használja, különösen hogy a megjelöléseket búvárfelszerelésen, illetve annak kiserelésén vagy csomagolásán helyezze el, e megjelöléseket hordozó búvárfelszerelést kínáljon fel eladásra, gyártson, forgalmazzon vagy egyébként forgalomba hozzon, reklámozzon vagy az említett célokból birtokában tartson.
- 5 A felperes kérte továbbá az alperes kártérítési kötelezettségének megállapítását, információszolgáltatást és a felszólítási költségek kamatokkal növelt összegének megtérítését.
- 6 Az alperes elismerte a kereseti követelést a felperes arra irányuló kérelme vonatkozásában, hogy az alperest kötelezzék az attól való tartózkodásra, hogy a védjegyeket hordozó búvárfelszerelést kínáljon fel eladásra vagy reklámozzon, valamint az alperes – e cselekményekkel kapcsolatos – információszolgáltatására

és kártérítési kötelezettségének megállapítására irányuló felperesi kérelem vonatkozásában.

- 7 A részleges elismerés alapján hozott, eljárást befejező ítéletével a Landgericht (regionális bíróság, Németország) az alperes általi elismerésnek megfelelően marasztalta az alperest, és felszólítási költségek címén megítélt továbbá a felperesnek 1398,25 eurót és annak kamatait. A keresetet az ezt meghaladó részében elutasította.
- 8 A felperes ezzel szemben benyújtott fellebbezése nyomán a fellebbviteli bíróság azzal egészítette ki az alperes tartózkodásra való kötelezését, hogy „és forgalmazzon vagy az említett célból birtokban tartson”, az ezzel kapcsolatos járulékos kérelmeket kiterjesztette ezekre a cselekményekre, és az alperest ezenfelül 1822,96 euró felszólítási költség és annak kamatai megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezését az ezt meghaladó részében elutasította (OLG Nürnberg [nürnbergi regionális felsőbbíróság, Németország], GRUR 2023, 260).
- 9 A fellebbviteli bíróság által elfogadhatónak nyilvánított – a felperes által elutasítani kért – felülvizsgálati kérelmében az alperes a Landgericht (regionális bíróság) ítéletének helybenhagyását kéri.
- 10 B. A felülvizsgálati kérelem sikere az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdése b) pontjának az értelmezésétől függ. A felülvizsgálati kérelem tárgyában történő döntéshozatalt megelőzően ezért fel kell függeszteni az eljárást, és az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja és harmadik bekezdése alapján az Európai Unió Bíróságának előzetes döntését kell kérni.
- 11 I. A fellebbviteli bíróság elfogadhatónak és részben megalapozottnak ítélte a felperes fellebbezését. Indokolásában – a felülvizsgálati eljárásban releváns szempontból – a következőket fejtette ki:
- 12 A német bíróságok joghatósággal rendelkeznek a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 1215/2012/EU rendelet („Brüsszel Ia” rendelet) 7. cikkének 2. pontja és 26. cikkének (1) bekezdése alapján.
- 13 A jogsértéstől való tartózkodásra kötelezés iránti igény az alperes által elismert „reklámozás” és „eladásra való felkínálás” jogsértő cselekményeken túlmenően az ezekkel lényegüket tekintve azonos „forgalmazás” és „birtokban tartás” cselekményekre is kiterjed. E tekintetben abból az elvből kell kiindulni, hogy lényegét tekintve a MarkenG (a védjegyekről szóló törvény) 14. §-ának (3) bekezdése szerinti valamennyi cselekmény azonos, és a cselekmények csupán egyikének megvalósítása esetén az ismétlődő jogsértés veszélyének vételeme a többi cselekményre is kiterjed. A körülmények alapján nem tűnik teljesen elképzelhetetlennek, hogy az alperes nemcsak reklámozott és eladásra kínált fel védjegybitorlást megvalósító termékeket az interneten, hanem a reklámozott és eladásra felkínált termékeket forgalmazta és birtokban is tartotta. A „forgalmazás” és „birtokban tartás” használati cselekmények tekintetében a

kártérítés-megállapítás és információszolgáltatás iránti, érvényesített járulékos igények is fennállnak.

- 14 Teljes mértékben indokolt felszólítás esetén a felperes 1822,96 euró költség és annak kamatai megtérítésére jogosult. A Landgericht (regionális bíróság) álláspontjával ellentétben ezen igény nem csökkenthető a felszólítás részbeni indokoltságára tekintettel.
- 15 II. A kereset elfogadható (erről lásd a B. II. 1. pontot). Az alperes felülvizsgálati kérelmének sikere az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdése b) pontjának az értelmezésétől függ (erről lásd a B. II. 2. pontot).
- 16 1. A kereset elfogadható. A német bíróságok joghatósága [omissis] a Spanyolországban székhellyel rendelkező alperes tekintetében mindenestre az alperesnek a „Brüsszel Ia” rendelet 26. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti megjelenésén alapul. [omissis]
- 17 2. Amennyiben a felülvizsgálati kérelem a fellebbviteli bíróság azon értékelése ellen irányul, hogy az alperest marasztalni kell a felperes védjegyeinek bitorlását megvalósító búvárfelszerelés raktáron tartása miatt, a fellebbezés sikere az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdése b) pontjának értelmezésével kapcsolatban tisztázandó kérdésektől függ. E kérdésektől függ továbbá, hogy helyesen kötelezték-e az alperest e tekintetben információszolgáltatásra, és helyesen állapították-e meg e tekintetben kártérítési kötelezettségét.
- 18 a) A felperes által érvényesített igényeket a német jog alapján kell értékelni. A 864/2007/EK rendelet („Róma II” rendelet) 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a szellemi tulajdonjog megsértéséből eredő, szerződésen kívüli kötelmi viszonyra annak az országnak a jogát kell alkalmazni, amelyre az oltalmat igényelték. E jog alapján kell értékelni különösen a jog fennállását, a sértett jogosulti minőségét, az oltalom tartalmát és terjedelmét, valamint a jogsértés tényállását és jogkövetkezményeit (állandó ítélkezési gyakorlat; lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], GRUR 2022, 1675 [juris 31. pont] – Google-Drittauskunft, további hivatkozásokkal). Mivel a kereset tárgyát német védjegyek bitorlásával kapcsolatos igények képezik, a jogvitában a német védjegyjogot kell alkalmazni.
- 19 b) A felperes által kifogásolt megjelöléshasználat rendelkezik a szükséges, gazdasági szempontból releváns belföldi vonatkozással.
- 20 aa) A szellemi tulajdonra vonatkozó jogban irányadó területiség elvéből adódóan a belföldi védjegy oltalma a Németországi Szövetségi Köztársaság területére korlátozódik. A védjegyekről szóló törvény 14. §-ának (2) és (5) bekezdése szerinti jogsértéstől való tartózkodásra kötelezés iránti igény, valamint a védjegyekről szóló törvény 14. §-ának (6) bekezdése és 19. §-ának (1) bekezdése szerinti kártérítés és információszolgáltatás iránti igény ezért a megjelölésekre vonatkozó jogot sértő belföldi használati cselekményt feltételez (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2004. október 13-i ítélet – IZR 163/02, GRUR 2005, 431 [juris 21. pont] = WRP 2005, 493 – HOTEL MARITIME; 2019.

november 7-i ítélet – I ZR 222/17, GRUR 2020, 647 [juris 25. pont] = WRP 2020, 730 – Club Hotel Robinson). Főszabály szerint ilyen cselekmény áll fenn akkor, ha belföldön a megjelölést hordozó árukat vagy szolgáltatásokat kínálnak fel eladásra (BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], GRUR 2005, 431 [juris 21. pont] – HOTEL MARITIME; BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2012. március 8-i ítélet – I ZR 75/10, GRUR 2012, 621 [juris 34. pont] = WRP 2012, 716 – OSCAR; 2017. november 9-i ítélet – I ZR 134/16, GRUR 2018, 417 [juris 37. pont] = WRP 2018, 466 – Resistograph). Mindazonáltal nem minden belföldön elérhető, szolgáltatásokra vagy árukra vonatkozó külföldi internetes ajánlat keletkeztet a megjelölésekre vonatkozó jog szerinti igényeket kettős azonosság vagy egy belföldi megjelöléssel való összetéveszthetőség esetén. Sokkal inkább arra van szükség, hogy az ajánlat elegendő, gazdasági szempontból releváns belföldi vonatkozással („commercial effect”) rendelkezzen. Ez a feltétel akkor teljesül, ha a kifogásolt magatartás súlypontja belföldön, nem pedig külföldön van. Ha a kifogásolt magatartás súlypontja külföldön van, akkor a körülmények átfogó értékelése alapján kell megállapítani, hogy elegendő, gazdasági szempontból releváns belföldi vonatkozás áll-e fenn (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], GRUR 2018, 417 [juris 37. pont] – Resistograph, további hivatkozásokkal; GRUR 2020, 647 [juris 28. pont] – Club Hotel Robinson).

- 21 bb) Az alperesnek felrótt magatartás súlypontja nem külföldön, hanem belföldön van. A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy az alperes védjegybitorlást megvalósító módon reklámozott és kínált fel eladásra termékeket Németországban elérhető és rendeltetésük szerint a belföldi piacot célzó weboldalakon. Az említett bíróság megállapította továbbá, hogy a kereset tárgyát képező védjegyek alatt eladásra felkínált és reklámozott árukat az alperes Németországba szállította, és azokat Németországban hozta forgalomba. E jogsértő cselekmények akkor is megalapozzák a szükséges belföldi vonatkozást, ha az alperes Spanyolországban rendelkezik székhellyel, európai online értékesítési hálózatot tart fenn, nem csak Németországba szállít, és az általa forgalmazott árukat Spanyolországban tartja raktáron. Mivel az alperesnek felrótt magatartás súlypontja belföldön, nem pedig külföldön van, nem szükséges különös megállapításokat tenni az érintett érdekek és körülmények átfogó értékelése útján arra vonatkozóan, hogy a kifogásolt magatartás elegendő, gazdasági szempontból releváns belföldi vonatkozással rendelkezik-e.
- 22 c) A védjegyekről szóló törvény 14. §-a (2) bekezdése első mondatának 1. pontja és (5) bekezdésének első mondata alapján a védjegyjogosult ismétlődő jogsértés veszélye esetén a jogsértéstől való tartózkodásra kötelezés iránti igényt érvényesíthet azzal szemben, aki a védjegyjogosult engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjeggyel azonos megjelölést használ a védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban. A védjegyekről szóló törvény 14. §-a (5) bekezdésének második mondata alapján az igény akkor is fennáll, ha a jogsértés első alkalommal történő elkövetésének kockázata áll fenn. A védjegyekről szóló törvény 14. §-ának (2) bekezdésében foglalt feltételek

megvalósulása esetén tilos különösen a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint eladásra való felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából történő raktáron, illetve birtokban tartása (a védjegyekről szóló törvény 14. §-a (3) bekezdésének 2. pontja), valamint a megjelölés használata üzleti iratokon vagy reklámban (a védjegyekről szóló törvény 14. §-a (3) bekezdésének 6. pontja). Ezek a védjegyekről szóló törvény 14. §-ának (2) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját, valamint (3) bekezdésének b) és e) pontját ültetik át, és azokat ezért az irányelvvel összhangban kell értelmezni (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2018. június 28-i ítélet – I ZR 236/16, GRUR 2019, 165 [juris 15. pont] = WRP 2019, 200 – keine-vorwerkvertretung; 2023. január 12-i ítélet – I ZR 86/22, GRUR 2023, 808 [juris 14. pont] = WRP 2023, 715 – DACHSER).

- 23 d) A fellebbviteli bíróság arra alapozta értékelését, hogy az alperes a védjegyekről szóló törvény 14. §-a (2) bekezdése első mondatának 1. pontja szerinti védjegybitorlást követett el, mert a felperes engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében a kereset tárgyát képező védjegyekkel azonos megjelöléseket használt azonos árukkal kapcsolatban. Nem vitatott, hogy az alperes védjegybitorlást megvalósító termékeket kínált fel eladásra és reklámozott az általa működtetett internetes oldalon, valamint a www.amazon.de értékesítési platformon. A fellebbviteli bíróság e tekintetben azt is feltételezte, hogy fennáll az ismétlődő jogsértés veszélye. A felek között nem vitatott ez az értékelés. Az alperes már az elsőfokú eljárásban elismerte a keresettel a bűvárfelszerelés „reklámozása” és „eladásra való felkínálása” használati cselekményekkel kapcsolatban érvényesített igényeket.
- 24 e) Az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint nem megalapozottak a felülvizsgálati kérelemben a fellebbviteli bíróság azon értékelésével szemben felhozott kifogások, hogy az alperes által elismert, „eladásra való felkínálás” és „reklámozás” használati cselekményekkel kapcsolatos igényeken túlmenően a felperest a forgalmazás cselekménye tekintetében is megilletik a keresettel érvényesített igények (a védjegyekről szóló törvény 14. §-a (2) bekezdése első mondatának 1. pontja, (3) bekezdésének 2. és 6. pontja, (5) bekezdésének első mondata, (6) bekezdése, valamint 19. §-ának (1) bekezdése).
- 25 f) Amennyiben a felperes az alperes arra való kötelezését kéri, hogy tartózkodjon bűvárfelszerelések raktáron tartásától, tisztázandó kérdések merülnek fel az uniós jog értelmezésével kapcsolatban.
- 26 aa) A fellebbviteli bíróság abból indult ki, hogy az a körülmény, hogy az alperes Spanyolországban rendelkezik székhellyel, és a raktáron tartás ebben az országban valósul meg, nem zárja ki az alperes marasztalását a kereset tárgyát képező védjegyekkel jelölt áruk annak érdekében történő jogosulatlan raktáron tartása miatt, hogy azokat a Németországi Szövetségi Köztársaságban eladásra kínálják fel vagy forgalomba hozzák. Az eladásra való felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartás egy tipikus előkészületi tényállás, amelynek

esetében nem bír jelentőséggel, hogy a raktáron tartás főszabály szerint vállalkozáson belüli cselekménye belföldön vagy másik (európai) országban valósul-e meg. Csupán az bír jelentőséggel, hogy az eladásra való belföldi felkínálás vagy a belföldi forgalomba hozatal ahhoz kapcsolódó célja vagy már megvalósult, vagy hamarosan megvalósul. Az alperes internetes ajánlata rendeltetése szerint a német vásárlóközönséget célozza meg, mire tekintettel a raktáron tartás közvetlenül az eladásra való belföldi felkínálás céljából valósul meg. A raktáron tartás ezenfelül a németországi forgalomba hozatal célját szolgálja. Az alperes székhelye másik uniós országban és a schengeni térségben van, az alperes 17 külön üzlettel rendelkező európai online értékesítési hálózatot tart fenn, és a beérkező megrendeléseket közvetlenül és egy német kereskedőhöz hasonló ráfordítással képes teljesíteni.

- 27 bb) Az eljáró bírósági tanács úgy értelmezi a fellebbviteli bíróság ítéletének rendelkező részét és indokolását, hogy a fellebbviteli bíróság megtiltotta az alperesnek, hogy védjegybitorlást megvalósító bűvárfelszerelést tartson birtokban annak eladásra való felkínálása és forgalmazása céljából. Jóllehet az ítélet rendelkező része a mondatszerkezetnél és a szövegezésnél fogva kizárólag a forgalmazás „említett cél[já]ból” tiltja meg a védjegybitorlást megvalósító áru birtokban tartását. Az ítélet indokolásából azonban egyértelműen kitűnik, hogy a tilalom a védjegybitorlást megvalósító áru eladásra való felkínálása céljából történő birtokban tartásra is vonatkozik. A felülvizsgálati kérelem tárgyában hozandó ítéletében az eljáró bírósági tanács szükség esetén pontosítani fogja a fellebbviteli bíróság ítéletének rendelkező részét.
- 28 A rendelkező részt továbbá úgy kell értelmezni, hogy a fellebbviteli bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságban és a Spanyol Királyságban tiltotta meg az alperesnek az említett célokból történő birtokban tartást. A fellebbviteli bíróság e tekintetben helyesen értelmezte a kereseti kérelmet a kereset indokolása alapján.
- 29 cc) Az áruknak a védjegyekről szóló törvény 14. §-a (3) bekezdésének 2. pontja szerinti jogosulatlan birtokban tartásának megvalósulásához anyagi elemként a védjegybitorlást megvalósító áruk birtokban tartásának, szándék elemként pedig az abból a célból történő birtokban tartás akarati jellegének kell fennállnia, hogy a terméket bevezessék a piacra bármilyen jogügylet alkalmazásával, beleértve az eladásra való felkínálást (lásd: a C-567/18. sz. ügyre vonatkozó 2019. november 28-i főtanácsnoki indítvány, 48. pont). Mivel a belföldi védjegy oltalma a Németországi Szövetségi Köztársaság területére korlátozódik, a célnak arra kell irányulnia, hogy a védjegybitorlást megvalósító árukat belföldön kínálják fel eladásra, illetve belföldön vezessék be a piacra.
- 30 dd) A fellebbviteli bíróság megállapításai szerint a szándék elem fennáll az alperes oldalán. Abból a célból tartja birtokban a kereset tárgyát képező védjegyek bitorlását megvalósító bűvárfelszerelést, hogy a terméket bevezesse a Németországi Szövetségi Köztársaság piacára bármilyen jogügylet alkalmazásával, beleértve az eladásra való felkínálást.

- 31 ee) Kérdéses azonban, hogy megtiltathatja-e egy nemzeti védjegy jogosultja az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján, hogy egy személy külföldön az oltalom szerinti országban történő eladásra való felkínálás vagy forgalomba hozatal céljából tartson raktáron, illetve birtokban védjegybitorlást megvalósító árut (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés).
- 32 (1) Ez ellentétes lehet a területiség elvével. Az Európai Unió Bírósága és a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) egybehangzó ítélezési gyakorlata szerint a szellemi tulajdonra vonatkozó jogban irányadó területiség elve szerint egyrészt valamely nemzeti oltalmi jog védelmének feltételeire azon állam joga az irányadó, amelyben ezt a védelmet kérik, másrészt pedig a nemzeti szellemi tulajdonjogok csupán az állam területére korlátozott oltalmat élveznek, és csak a belföldön elkövetett cselekmények szankcionálhatók (az áruk megjelölésére és a védjegyekre vonatkozó joggal kapcsolatban lásd: a Bíróság 1994. június 22-i IHT Internationale Heiztechnik és Danzinger [Ideal Standard] ítélete, C-9/93, EBHT 1994., I-2789. o. = GRUR Int. 1994, 614 [juris 22. pont]; a Bíróság 2012. április 19-i Wintersteiger ítélete, C-523/10, GRUR 2012, 654 [juris 25. pont]; BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2012. április 25-i ítélet – I ZR 235/10, GRUR 2012, 1263 [juris 17., 23. és azt követő pont] = WRP 2012, 1530 – Clinique happy; BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], GRUR 2020, 647 [juris 25. pont] – Club Hotel Robinson, további hivatkozásokkal; a szerzői joggal kapcsolatban lásd: a Bíróság 2005. július 14-i Lagardère Active Broadcast ítélete, C-192/04, EBHT 2005., I-7199. o. = GRUR 2006, 50 [juris 46. pont]). Ez amellet szól, hogy nem bitorol belföldi védjegyet az a személy, aki külföldön árukat tart raktáron, illetve birtokban, még ha ezt abból a célból teszi is, hogy azokat a megjelölés alatt belföldön eladásra kínálja fel és forgalomba hozza.
- 33 (2) Az is elképzelhető azonban, hogy – a fellebbviteli bíróság álláspontjának megfelelően – valamely nemzeti védjegy bitorlásának megállapításához elegendő, ha a külföldi raktáron, illetve birtokban tartás abból a célból valósul meg, hogy a megjelölést hordozó árut az oltalom szerinti országban eladásra kínálják fel és forgalomba hozzák. Így az Európai Unió Bírósága a szerzői joggal kapcsolatban már megállapította, hogy a csak belföldön védelem alatt álló oltalmi jog külföldön elkövetett cselekményekkel is megsérthető. Így az a külföldön székhellyel rendelkező kereskedő, aki reklámanyagaival az oltalom szerinti országot célozza meg, és speciális szállítási rendszert és fizetési módot dolgoz ki és biztosít ezen ország tekintetében, vagy lehetővé teszi, hogy ezeket valamely harmadik személy alkalmazza helyette, ezáltal biztosítva oltalmi jogot sértő áruknak az oltalom szerinti országban eziránt érdeklődő személyek számára történő kiszállítását, oltalmi jogot sértő cselekményt valósít meg az oltalom szerinti országban (a szerzői joggal kapcsolatban lásd: a Bíróság 2012. június 21-i Donner ítélete, C-5/11, GRUR 2012, 817 [juris 30. pont] = WRP 2012, 927).
- 34 (3) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre nem adható egyértelmű válasz az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján. A Bíróság megállapította ugyan, hogy az eljáró bíróság abban az országban, amelyben a

szellemi tulajdonjog oltalmát élvez, akkor is védelmet biztosíthat e jog számára, ha a kár olyan külföldön elkövetett cselekményeken alapul, amelyek belföldön kárt okozhatnak. Az eljáró belföldi bíróság joghatósága ebben az esetben kizárólag az e bíróság tagállamának területén bekövetkezett károkra terjed ki (lásd: a Bíróság 2013. október 3-i Pinckney kontra KDG Mediatech ítélete, C-170/12, GRUR 2014, 100 [juris 39. és 47. pont] = WRP 2013, 1456). Az Európai Unió Bíróságának ezen ítélete azonban nem azzal a kérdéssel kapcsolatban született, hogy a szóban forgó belföldi szellemi tulajdonjog megsértésére külföldön elkövetett, de a belföldi piacot célzó cselekmény révén került-e sor, hanem az oltalom szerinti ország eljáró bírósága joghatóságának terjedelmével kapcsolatban. Az Európai Unió Bíróságának Donner ítélete (Bíróság, GRUR 2012, 817) szintén nem ad választ az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre. Az nem a védjegyjoggal, hanem a szerzői joggal kapcsolatban született. Ezen ítéletben arról a kérdéstről volt szó, hogy másolatok külföldről történő értékesítése sérti-e a szerzőnek az oltalom szerinti országban fennálló terjesztési jogát. A jelen ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés nem arra vonatkozik, hogy meg kell-e tiltani az alperes számára a külföldről belföldre történő eladásra való felkínálást vagy értékesítést, hanem arra, hogy – egy nemzeti védjegy alapján – már a védjegybitorlást megvalósító áru eladásra való felkínálás és értékesítés céljából történő külföldi raktáron, illetve birtokban tartása is megtiltható-e. Az Európai Unió Bíróságának Donner ítélete nem foglalkozik ezzel a kérdéssel.

- 35 ff) A jelen ügyben felmerül továbbá a kérdés, hogy az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett „raktáron, illetve birtokban tartás” fogalma szempontjából a védjegybitorlást megvalósító áruhoz való tényleges hozzáférés lehetősége-e a meghatározó, vagy elegendő az azon személyre való ráhatás lehetősége, aki ténylegesen hozzáfér az említett áruhoz (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés).
- 36 (1) Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Európai Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni (lásd: a Bíróság 2014. szeptember 3-i Deckmyn és Vrijheidsfonds ítélete, C-201/13, GRUR 2014, 972 [juris 14. pont] = WRP 2014, 1181; 2022. október 13-i Gemeinde Bodman-Ludwigshafen ítélete, C-256/21, GRUR 2022, 1669 [juris 33. pont] = WRP 2023, 40). Mivel az (EU) 2015/2436 irányelv a „raktáron, illetve birtokban tartás” fogalma tekintetében nem utal kifejezetten a tagállami jogokra, az eljáró bírósági tanács abból indul ki, hogy ezt a fogalmat önállóan és Unió-szerte egységesen kell értelmezni.
- 37 (2) A német jog szerint a „birtokban tartás” fogalma tág (lásd: BeckOGK.BGB/Götz, 2023. október 1-jei változat, 854. § 25–30. pont). A BGB (polgári törvénykönyv) 854. §-ának (1) bekezdése értelmében a dolog birtoka a dolog feletti tényleges hatalom megszerzésével jön létre; a birtok megszűnik, ha a birtokos lemond a dolog feletti tényleges hatalomról, vagy azt más módon elveszíti (a polgári törvénykönyv 856. §-ának (1) bekezdése). A német jog szerint

a „birtokban tartás” gyűjtőfogalma az említett rendelkezésekben szabályozott, a valamely dolog feletti tényleges fizikai uralom által jellemzett közvetlen birtoklás mellett a közvetett birtoklást is magában foglalja. Ha valaki olyan jogviszony alapján birtokolja a dolgot, amely alapján valamely másik személlyel szemben meghatározott ideig birtokban tartásra jogosult vagy köteles, akkor a polgári törvénykönyv 868. §-a alapján a másik személy is (közvetett) birtokos. A német jog szerint – a jelen esethez hasonlóan az interneten keresztül megvalósult – távértékesítés esetén az árut az eladótól a vevőhöz szállító logisztikai szolgáltató közvetlen birtokossá válik. A feladó az árunak a szállítmányozó vagy fuvarozó részére történő átadását követően szintén birtokos, bár csak közvetett birtokos (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2001. június 28-i ítélet – I ZR 13/99, TranspR 2001, 471 [juris 19. pont]; BeckOK.BGB/ Fritzsche, 68. kiadás [2023. augusztus 1-jei változat], 854. § 7. pont; MünchKomm.BGB/ F. Schäfer, 9. kiadás, 854. § 1. pont). A német jog szerint ezért az alperes abban az esetben, ha védjegybitorlást megvalósító áru szállítására ad megbízást, az áru Németországba érkezésének időpontjában Németországban megszerzi ezen áru (közvetett) birtokát. Ez – a felperes kérelmének megfelelően – megtiltható lenne számára a Németországi Szövetségi Köztársaság területe vonatkozásában, ha a német jog értelmében vett közvetett birtok a védjegyekről szóló törvény 14. §-a (3) bekezdésének 2. pontja és az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett jogsértő raktáron, illetve birtokban tartásnak minősül.

- 38 (3) Kétséges, hogy az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi-e a harmadik személyek általi raktáron, illetve birtokban tartás ilyen betudását.
- 39 A Coty ügyben a főtanácsnok rámutatott arra, hogy a „birtokban tartás” kifejezés nem szerepel az európai uniós védjegyről szóló (EU) 2017/1001 rendelet 9. cikke (3) bekezdése b) pontjának valamennyi nyelvi változatában. A francia („détenir”) és a német („besitzen”) nyelvi változat a birtokban tartás (possessio) jogintézményével közvetlenül összefüggő szavakat használja. Más változatok, mint a spanyol, az olasz, a portugál, az angol és a svéd („almacenarlos”, „stoccaggio”, „armazená-los”, „stocking”, illetve „lagra”), inkább olyan igéket és főneveket használnak, amely az áruk raktározásának tevékenységét jelzi. Az említett ügyben a főtanácsnok úgy vélte, hogy az összes nyelv esetén kiténik a kereskedelmi célból történő birtokban tartás gondolata, mivel a raktározáshoz vagy a birtokban tartáshoz hozzáteszik azt a feltételt, hogy az említett tevékenységet „a hivatkozott célokból”, azaz „az áruk eladásra való felkínálása vagy forgalomba hozatala céljából” végezzék, anélkül hogy a mondat e részével kapcsolatban nyelvi eltérések lennének tapasztalhatók (a C-567/18. sz. ügyre vonatkozó 2019. november 28-i főtanácsnoki indítvány, 46. és azt követő pont).
- 40 Az a körülmény, hogy az (EU) 2015/2436 irányelv más nyelvi változatai a „birtokban tartás” fogalma helyett gyakran a „raktáron tartás” fogalmát használják, inkább amellet szól, hogy az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett raktáron, illetve birtokban tartáshoz az

áruhoz való közvetlen hozzáférés lehetőségére van szükség, és hogy az a személy, aki az árut a szállítványozónak vagy a fuvarozónak átadja, az átadással elveszíti a birtokot, mert ebben az időpontban véget ér a „raktáron tartás”.

- 41 Az uniós jog másfelől lehetővé teszi a kereskedő által bevont logisztikai szolgáltató, illetve fuvarozó olyan cselekményei kereskedőnek való betudhatóságát, amelyek valamely nemzeti oltalmi jog megsértéséhez vezetnek. Így az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy a kereskedő nemcsak minden, általa lebonyolított ügyletért felelős, hanem az ő nevében lebonyolított ügyletekért is, ha az említett kereskedőnek az a célja, hogy az oltalom szerinti országban oltalmi jogot sértő termékeket kínáljon fel eladásra és forgalmazzon, és tudomása van e harmadik személy tevékenységéről (a szerzői joggal kapcsolatban lásd: a Bíróság Donner ítélete, GRUR 2012, 817 [juris 27. pont]).
- 42 (4) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre nem ad választ az Európai Unió Bíróságának védjegyjoggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlata. A Donner ítélet a szerzői joggal kapcsolatban született, és nem foglalkozik a raktáron, illetve birtokban tartás betudhatóságának kérdésével. Az Európai Unió Bíróságának az oltalmi jogot sértő „raktáron, illetve birtokban tartás” egyéb iparjogvédelmi jogokra vonatkozó olyan uniós jogi rendelkezésekben szereplő fogalmának értelmezésével kapcsolatban sem áll rendelkezésre ítélkezési gyakorlata, amelyek – a védjegyjoghoz hasonlóan – ezt a fogalmat használják (a formatervezési minták oltalmáról szóló 98/71/EK irányelv 12. cikke (1) bekezdésének második mondata és a közösségi formatervezési mintáról szóló 6/2002/EK rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második mondata).

[omissis]

Alsóbb fokú bíróságok:

LG Nürnberg-Fürth (nürnberg-fürthi regionális bíróság, Németország), 2022. február 3-i határozat [omissis]

OLG Nürnberg (nürnbergi regionális felsőbíróság), 2022. november 29-i határozat [omissis] – Kiadmányozva:

Hitelesítve

[omissis]